

Zeynep Uzunbay

Yara Falı

Şiir

a

söz buğulanıp akmış
kirpiğinin ucuna
yarın olsun yine git
arılık duruluk ol
titresin göğsünde ıtır
üç günlük ay doğ
kıvrıl ruhuna

*(gidemem çocuklar solar
çiçekler solar gidemem
çürürüm sonra!)*

hadi şimdi sen kur
aşkın iyi yürekli saatini
şşşş konuşma!
konuşma adını yaz
ayın buğulu sayfasına
ışıldasın
ışıl da

sana söz, çocuklar açacak
çiçekler büyüyecek
çıkacak bu fal, söz
uçmuş bir kere bulutlara
eğilip orasına bakan muzır
bir giyinip bir soyunacak ömrünü
sarsılacaksın, korkma

*(söziim buğulanıp duruyor
parmağının ucuna
yarın olsun yine gideyim
arılık duruluk olayım
titresin göğsümdede ıtır
üç günlük ay doğayım
madem, kıvrılayım ruhuna)*

b

gönül eğlencesi yok, gitmiş
parmakların dudak tuşlarında
ufku deliyorsun, faydasız
hiçbir sözde duramazsın artık
alıp başını gitmiş, dil de düşünce de
yine de birkaç kez “alo” “efendim”

*“kıyıda kim usulayım
yok, başka bi’şey
söz dinleyen met cezir
mavi sır, şaşkın bulut
asfaltta iz bırakan inici
kokucusu otlarımın
ay takvimlim, gececim
yarım aylar kırığı
dolup ışık taşkınım
sular gibi beklediğim ardında
sular gibi sarılan
tık tık. tık tık da tık tık’ı yaramın
yok, başka bi’şey”*

akıllım, zekâ küpüm
al götür beni demek kolay
derelere su lazım!